

Riječ Božja

na 11. Nedjelju kroz godinu, 16.06. 2024.

1. čitanje: Ez 17, 22-24: Ovo govori Gospodin Bog: S vrha cedra velikoga, s vrška mladih grana njegovih, odlomit ću grančicu i posadit je na gori visokoj, najvišoj. Na uzvišenoj gori izraelskoj nju ću zasaditi: razgranat će se ona, plodom uroditi i postati cedar predivni: prebivat će pod njim sve ptice, sve će se krilato gnijezditi u sjeni grana njegovih. I sve će poljsko drveće znati da ja Gospodin, visoko drvo ponizujem, a nisko uzvisujem; zeleno drvo sušim, a drvu suhu dajem da rodi. Ja, Gospodin, rekoh i učinit ću!”

Pr. Ps: Dobro je slaviti Gospodina.

2. čitanje: 2 Kor 5, 6-10: Braćo! Uvijek smo puni pouzdanja makar i znamo: naseljeni u tijelu, iseljeni smo od Gospodina. Ta u vjeri hodimo, ne u gledanju. Da, puni smo pouzdanja i najradije bismo se iselili iz tijela i naselili kod Gospodina. Zato se i trsimo da mu omilimo, bilo naseljeni, bilo iseljeni. Jer svima nam se pojaviti pred sudištem Kristovim da svaki dobije što je kroz tijelo zaradio, bilo dobro, bilo zlo.

Evangelje po Marku: 4, 26-34: U ono vrijeme: Isus govoraše mnoštvu: “Kraljevstvo je Božje kao kad čovjek baci sjeme u zemlju. Spavao on ili bdio, noću i danju sjeme klija i raste - sam ne zna kako;

zemlja sama od sebe donosi plod: najprije stabljiku, onda klas i napokon puno zrnja na klasu. A čim plod dopusti, brže se on laća srpa jer eto žetve.” I govoraše: “Kako da prisposobimo kraljevstvo nebesko ili u kojoj da ga prisposobi iznesemo? Kao kad se gorušičino zrno posije u zemlju. Manje od svega sjemenja na zemlji, jednoć posijano, naraste i postane veće od svega povrća pa potjera velike grane te se pod sjenom njegovom gnijezde ptice nebeske.” Mnogim takvim prisposobama navješćivaše im Riječ, kako već mogahu slušati. Bez prisposobe im ne govoraše, a nasamo bi svojim učenicima sve razjašnjavao.



Službe Božje

U crkvi Sv. Franje na Kaptolu: nedjeljom i blagdanima u 7, 9, 10, 11.30 i 18.30 sati. Radnim danom svete mise su u 18.30 sati. Pola sata prije svetih misa biti će prilika za slavlje sakramenta pomirenja.

Važne pojedinosti iz života i rada zajednice

Vaši darovi našoj zajednici u prošleme tjednu:
Darovi za obnovu crkve i samostana: 180,00 eura
Milostinja: 09.06. 2024.: 986,00 eura

Neka Gospodin izlije blagoslov na sve Vas!



Pamtimo

za svoje dobro i dobro onih koji su nam povjereni...



OBNOVA CRKVE I SAMOSTANA SV. FRANJE

Radovi na obnovi se nastavljaju. Vjerujem da ste primijetili da je i unutrašnjost crkve sve ljepša i ljepša, od vraćanja obnovljenih vitraja do obnovljenih pokrajnjih oltara, vraćene su i korske klupe. Radosni smo da smo uspjeli vratiti sliku sv. Franje u svetište crkve... Zvonik je praktički gotov, uređen je stari prolaz uz zvonik, te sam pristup zvoniku - ugrađeno je okruglo željeno stubište. Uređuje se i sakristija u kojoj će biti moguće vidjeti i ostatke stare kapitularne dvorane. U samostanu se ugrađuju pločice. Polako se okrećemo uređenju cijeloga kompleksa. Hvala Vam što nas pratite svojim molitvama i darovima. Neka dobri Bog sve blagoslovi i čuva, a osobito sve one koji su uključeni u radove, planiranje i projektiranje. Vjerujemo da će se do svetkovine sv. Franje i blagoslova obnovljene crkve dovršiti puno toga.

VJERONAUK Mole se roditelji da sa svojom djecom i preko školskih praznika - tijekom ljeta redovito dolaze na svetu misu. Hvala Vam!

FRAMA - franjevačka mladež svoje susrete četvrtkom ima redovito. Pozovite i svoje prijatelje na poneki susret - prilika je to da se uz druženje, molitvu i pjesmu raste u vjeri i ljubavi prema Kristu po primjeru našega svetoga Oca Franje iz Asiza.

SV. ROMUALD (951. – 1027.) – rodio se u Raveni. Nakon što je njegov otac Sergije ubio jednog rođaka, Romuald uđe u samostan sv. Apolinara u Classe. Nije bio zadovoljan redovničkom stegom. Pošao je u okolicu Venecije živjeti kao pustinjač. God. 1023. je osnovao malu pustinjačku zajednicu u Camaldoliu kod Arezza. U tom samostanu zaživio je stroži ogranak benediktinaca koji se osamostalio te se njegovi redovnici prozvaše kamaldolijevci. Sveti je Romuald umro 1027. godine, relikvije mu se nalaze u Fabrianu nedaleko kneževine San Marino.

SV. ALOJZIJE GONZAGA ugledao je svijet 1568. godine u mjestu Castiglione pokraj Mantove. Kao najstarijemu sinu otac je namijenio vojničku službu jer je i sam bi vojnik. Poslao ga je za paža na dvor u Firenzi. Alojzije se sve više povlačio u sebe, zavjetovao je Majci Božjoj djevičanstvo. Potom ga otac pošalje na dvor Filipa II. u Španjolsku, ali ga nije mogao promijeniti i posvjetovnjačiti. Konačno se Alojzije odriče nasljedstva i prepusti ga mlađemu bratu te stupi u Družbu Isusovu gdje mu je duhovni vođa postao sv. Robert Bellarmino. God. 1590. u Rimu zavlada kuga a Alojzije je okužene dvorio. Na koncu je i sam obolio te umro 1591. godine. Zaštitnik je mladeži, te pomoćnik u okuženim bolestima. Papa Ivan Pavao II. ga je proglasio 1991. zaštitnikom oboljelih od AIDS-a.

Sv. Ivan Fisher i sv. Toma More – bili su mučenici u vrijeme engleske reformacije za kralja Henrika VIII.

SV. IVAN FISHER (1469.–1534.) se rodio u Bekerleyu u Yorkshiru. Studirao je i doktorirao u Cambridgu, postao je svećenikom. God. 1504. ređen je za biskupa u Rochesteru i revno je služio Božjem narodu. Nije se suglasio s rastavom Henrika VIII. i Katarine Aragonske te mu je bila odrubljena glava.

SV. TOMA MORE rođen je 1478. godine u Londonu. Studirao je na sveučilištu u Oxfordu. Posvetio se humanističkim znanostima i prijateljevao je s velikim humanistom Erazmom Roterdamskim. Postao je kancelar Henrika VIII. Odbio je odobriti rastavu kralja Henrika VIII. i ponovnu ženidbu, i nije priznao kralja za poglavara Crkve. Osudili su ga za izdaju i giljotinirali 1535. Bio je i pisac, a najpoznatije djelo mu je "Utopija".

U CRKVI SV. FRANJE NA KAPTOLU

Nedjelja, 16.06.24. u 7, 9, 10, 11.30 i 18.30 sati

Ponedj., 17.06.24. u 18.30 sati: na vaše nakane

Utorak, 18.06.24. u 18.30 sati: na vaše nakane

Srijeda, 19.06.24. u 18.30 sati: na vaše nakane

Četvrtak, 20.06.24. u 18.30 sati: na vaše nakane

Petak, 21.06.24. u 18.30 sati: na vaše nakane

Subota, 22.06.24. u 18.30 sati: na vaše nakane

Nedjelja, 23.06.24. u 7, 9, 10, 11.30 i 18.30 sati

Broj žiroračuna na koji možete uplatiti svoje

donacije za obnovu crkve i samostana:

Franjevački samostan, Kaptol 9, Zagreb

Zagrebačka banka, IBAN: HR 2723600001502750171

SWIFT: ZABAHR2X



Ministranti: 16. 06. 2024.

Crkva Sv. Franje na Kaptolu u 7, 9, 10, 11.30 i 18.30 sati: bogoslovi i ministranti

**Samostan "Sv. Franje" - 01 4898 333
fra Zdravko - 091 5407 625**

MOLITVA ZA MLADOMISNIKE

Kroz mjesec lipanj Vas pozivamo na molitvu za mladomisnike koji će se zaređiti - primiti svećenički red i postati pastiri povjerenog im Božjeg naroda. Tražite od Gospodina da budu vjerni i revni pastiri, da im Gospodin podari darove Duha Svetoga. U našoj su Provinciji njih dvojica: fra David Vrbanec i fra Marko Bagarić. Molite da Gospodin uzdrži u zvanju one koji su se odlučili staviti Njemu i Božjem narodu u službu.

Male šale

Učiteljica je dala jedinicu malom Ivici, a kao razlog je navela prepisivanje. Došla je mama na roditeljski i pita učiteljicu: "Kako znate da je prepisivao?" A učiteljica odgovori: "Na tri pitanja je identično odgovorio kao i najbolja učenica u razredu, a na četvrto je ona napisala: 'Ne znam.' Ivica je napisao: 'Ne znam ni ja!'"

Kat. kal. 16.06.'24. 11. NEDJELJA K.G. Mk 4, 26-34

Pon. 17.06. Laura, Terezija, Lovro Mt 5, 38-42

Uto. 18.06. Marko i Marcelijan Mt 5, 43-48

Sri. 19.06. Romuald, Julijana Mt 6, 1-18

Čet. 20.06. Margarita, Cvijeta Mt 6, 7-15

Pet. 21.06. Alojzije G., Slavko Mt 6, 19-23

Sub. 22.06. Ivan F., i Toma More Mt 6, 24-34

Ned. 23.06. 12. NEDJELJA K.G. Mk 4, 35-41

Željeli bi izraditi Web stranicu i učiniti dostupnijim sadržaj listića svima koji to žele!
Molimo stručnu pomoć! Hvala unaprijed!



Odgovara i uređuje: fra Zdravko Lazić
Kaptol 9, 10000 Zagreb
Telefon: 01 4898 333
E-mail svećenika: zdravko.lazic@ofm.hr

Sv. Franjo iz Asiza

16/06/2024. Godina 5. Broj 24



tjedni listić crkve i samostana "Sv. Franje" na Kaptolu 9 u Zagrebu

“Kraljevstvo je nebesko kao kad čovjek baci sjeme u zemlju...”

Četvrto poglavlje Markova evanđelja, iz kojeg je uzet odlomak današnjeg evanđelja, obrađuje rast Kraljevstva Božjeg i njegovu djelotvornu silu. Odlomak ima tri dijela, to jest obje prispodobe (sjeme bačeno u zemlju i gorušičino zrno) i zaključak nakon njih. Prispodobe možemo protumačiti na temelju opće teme i cilja evanđelja. Evanđelist Marko piše evanđelje za kršćane Rimske zajednice. Njima želi poručiti da trebaju ostvariti u svojoj zajednici Kraljevstvo Božje. Trebaju zbiti redove oko Isusa, slušati njegovu riječ i živjeti po njoj. Samo tako mogu postati Isusova obitelj. No, znao je Marko: nisu svi oni koji dolaze do Isusa spremni njega slušati i po njegovoj riječi živjeti.

Prispodobom o sjemenu koje je čovjek bacio u zemlju i ono, spavao on ili bdio, klija i raste te donosi najprije stabljiku, onda klas i napokon puno zrnja na klasu, Isus je smirivao učenike, a i svoje protivnike koji su bili nestrpljivi u odnosu na dolazak Kraljevstva Božjega. Htjeli su ga doživjeti, iskusiti što je moguće prije. Međutim, Kraljevstvo Božje ne dolazi preko noći. I ono treba vremena kao i sjeme koje je čovjek bacio u zemlju. Ne može se iščekivati nagla promjena čovjeka i svijeta u kojem on živi. No, kao što i zemlja nekom svojom silom donosi rod, spavao čovjek ili bdio, tako i riječ koju je Bog po Isusu posijao u ljudima sigurno donosi plod. Ona postupno i polagano mijenja ljude i svijet. Ako danas promatramo narode koji su evangilizirani ne možemo ne zamijetiti u njima vrijednosti koje su globalne važnosti i kojima se svijet danas divi. Time što Isus u prispodobi govori o klijanju i rastu sjemena bez posebna čovjekova utjecaja on ne poziva ljude na pasivnost. On želi reći samo to da nam Bog daje vremena da i mi postupno i polako zorimo, donosimo plod, dozrijevamo da bismo na sudu bili pronađeni bogati plodovima. Kad Isus spominje žetvu, onda misli na Božji sud. Žetva je u Svetom Pismu slika Božjega suda.

U Matejevu evanđelju je sličan motv obrađen u kukolju među pšenicom. Bog svakome od nas daje dovoljno vremena da bi mogao rasti do punine slike Isusa Krista i sazrijevati u svetosti. Bog očekuje

od nas bogati urod. Ne smijemo na Božji sud doći praznih ruku. Zato molimo Gospodina, mi slabi i nemoćni da nas on vazda krijepi svojom milošću. To što rekosmo o sjemenu, koje je čovjek bacio u zemlju, vrijedi i o gorušičinu zrnu, koje je manje od sveg sjemena na zemlji, a “jednoć posijano, naraste i postane veće od sveg povrća pa potjera velike grane te se pod sjenom njegovom gnijezde ptice nebeske.” A da bi moglo uspješno rasti potrebni su joj neki uvjeti: plodno tlo, toplina, svjetlost, vlaga i gnojivo. Kad su ti uvjeti ispunjeni, onda sjeme uspješno raste. Mi znamo kako je teško otvoriti svojim rukama sjemenku oraha, breskve i trešnje. A kad tu sjemenku bacimo u zemlju, onda se u njemu polako razvija sila koja je sposobna otvoriti ljusku i potjerati klicu iz sjemena koja izrasta u stabljiku i donosi plod.

Isto tako i u čovjeku vjerniku postoji neka nutarnja sila koju Bog daje. Snagom te sile i moći čovjek raste u milosti, svetosti, dobi i znanju. Pitajmo se na kraju po čemu mogu prepoznati jesam li ja čovjek koji sluša i ne razumije, ili čovjek koji sluša i razumije. Po čemu mogu prepoznati da sam postao član Isusove obitelji? O tome razmišljamo dok slavimo euharistiju, čudesni susret s uskrsnulim Gospodinom.

